

DE GEMEENTE*

Van alleen geloven naar thuiskomen
in een geestelijke familie

Het is al meer dan een jaar geleden dat God mij wakker schudde, na een zoektocht van veertig jaar zonder Hem. Al die tijd had ik antwoorden gezocht in New Age-spiritualiteit en allerlei vormen van zelfontwikkeling. Maar God trok mij naar Zich toe. Hij drukte mij op het hart dat ik nooit alleen

Enkele weken later ontdekte ik, eigenlijk heel toevallig, dat er vlak bij mij een evangelische kerk was. Niet zomaar een kerk, maar een van de oudste en grootste van het land. Ik kwam dit te weten tijdens een gesprek waarin ik, met een klein hartje, vertelde over mijn recente bekering. Ik vond het op dat

eerlijk dat ik naar een kerkdienst zou gaan. Ze keken mij een beetje raar aan, begrepen het niet goed.

Mijn zoon vroeg mij rechtuit: 'Geloof jij dan in God, nu?'. Wat een goede vraag. Het antwoord was duidelijk en onbetwistbaar: 'Ja.'

Absoluut.

Ongetwijfeld. JA.

Alleen wist ik op dat moment nog niet goed hoe ik kon uitleggen wat er met mij

gebeurd was. Gods Woord zegt dat de vrucht van de Geest liefde, goedheid en zachtmoedigheid is. Dat is precies wat ik ervoer toen ik voor het eerst die kerk binnenstapte. Stilletjes ging ik rechts in de zaal zitten. Maar nog voor de dienst goed en

"Het voelde als thuiskomen."

ben, dat Hij er altijd is en altijd zal zijn. In de nasleep van deze gebeurtenis was ik in de Bijbel beginnen lezen en in andere boeken over het geloof. Al snel viel mij op dat Jezus volgen zelden iets is wat je alleen doet. Na mijn bekering voelde ik mij een kind van God, veilig bij de Vader. Toch hield ik mijn geloof de eerste maanden vooral voor mezelf. Langzaam groeide het besef dat ik andere gelovigen best opzocht. Een nieuwe familie, broers en zussen, zoals de Bijbel die noemt. Wat is dat eigenlijk een prachtige benaming: broers en zusters, omdat we allemaal dezelfde Vader in de hemel hebben.

moment nog moeilijk om daar open over te zijn. Die persoon antwoordde toen dat hij een praktiserend Christen was. Iemand die actief leeft volgens het geloof. Hij was het eerste kind van God dat ik ontmoette. Mijn eerste broer in Christus. Dat voelde heel bijzonder, zelfs

"Door Hem kreeg ik een geestelijke familie. En zo ben ik inderdaad nooit alleen."

ontroerend. Hij nodigde mij uit om een kerkdienst bij te wonen in De Levende Hoop in Herentals.

In mijn gezin vertelde ik heel

wel begonnen was, kwamen mensen spontaan naar mij toe. Ze heetten mij welkom, vroegen naar mijn verhaal en omarmden mij met zoveel warmte. Het voelde als thuiskomen.

* Gemeente = Evangelische kerk

Ondertussen is dat alweer een jaar geleden. En woorden schieten tekort om mijn dankbaarheid uit te drukken voor deze kerk. Voor de broers en zusters die mij zo liefdevol hebben ontvangen. Die werkelijk als een familie voor elkaar leven en inmiddels ook mijn familie zijn geworden. In een Evangelische kerkdienst wordt er veel gezongen, onder de leiding van zangleiders, zangers en muzikanten — gaan

wij met liederen onze harten telkens opnieuw vullen met de Heer Zijn licht. Een licht, dat zelfs de duisternis niet begrijpt. Tijdens mijn eerste dienst werd er gezongen; Uw zachte stem leidde mij door al mijn dalen. U was dichtbij, in mijn donkerste nacht. Het raakte mij diep, tranen liepen over mijn wangen. Toen God mij op het hart had gedrukt dat ik niet alleen was, verstond ik voornamelijk dat Hij altijd bij mij is en zal zijn. En dat

is ook zo. Maar wat ik niet meteen had begrepen was dat Hij mij ook het geschenk van deze kerk zou geven. Door Hem kreeg ik een geestelijke familie. En zo ben ik inderdaad nooit alleen.

Jezus volgen is liefde volgen. Liefde voor God en liefde voor elkaar.

Sofie Smolders